

UNIwersytet Szczeciński

Wydział Biologii Katedra Mikrobiologii Prof. dr hab. Wiesław Deptuła

ADRES: 71-412 Szczecin
ul. Felczaka 3c

tel. (0-91) 444 1605; 444 1607
e-mail: kurp13@univ.szczecin.pl

Szczecin 22.02.2016r.

OCENA

osiągnięcia naukowego oraz pozostałego dorobku naukowego i współpracy międzynarodowej, a także osiągnięć dydaktyczno-organizacyjno-popularyzatorskich i uzyskanych nagród przez Dr Benedykta Władyka, ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia

I. Dane ogólne

Dr Benedykt Władyka, studia magisterskie na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi UJ, kierunek biotechnologia, specjalność biologia molekularna, ukończył w 2002r. W tymże roku od października rozpoczyna studia doktoranckie – kierunek biochemia i biofizyka na Wydziale Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii (WBBiB), które kończy 15.06.2007r. obroną pracy doktorskiej pt. "Operon stafopainy C. Analiza i charakterystyka kodowanych białek" wykonanej w Zakładzie Biochemii Analitycznej w/w Wydziału, pod kierunkiem prof. dr hab. Adama Dubina. Od 10 października 2006r. do września 2007r. pracuje na ½ etatu jako asystent na WBBiB UJ i od listopada 2006r. do grudnia 2007r., pracuje na ½ etatu jako samodzielny biolog. Od stycznia 2008r. do września 2009r. pracuje na umowę zlecenie, a także jako samodzielny biolog WBBiB UJ, zaś od października 2008r. i nadal, jest adiunktem na WBBiB UJ, a dodatkowo od grudnia 2012r. jest kierownikiem Pracowni Białek Rekombinowanych w Ośrodku Biologii Strukturalnej, Małopolskiego Centrum

Biotechnologii UJ. W czasie swojej pracy odbył w 2001r. 5 miesięczny staż zagraniczny w Max Planck – Institute for Biochemistry, Monachium - Niemcy (stypendium Socrates) oraz 10 dniowe szkolenie w 2006r. w Spetses, Grecja. Całkowita liczba prac oryginalnych i przeglądowych Dr Benedykta Władyka na 30.09.2015r. , łącznie z 5 pracami, które stanowią podstawę postępowania habilitacyjnego, to 35 publikacji, w tym 27 prac oryginalnych (3 prace przed doktoratem) i 8 przeglądowych (1 praca przed doktoratem), opublikowanych w czasopismach znajdujących się tylko na liście filadelfijskiej. Sumaryczny IF opublikowanych prac wynosi 108,054, IC – 267 (233 bez autocytowań), a IH - 10, zaś suma punktów MNiSW - 1010. W swoim dorobku Habilitant posiada także 1 patent i 4 zgłoszenia patentowe 66 komunikatów zjazdowych, w tym 7 wystąpień ustnych i 59 doniesień plakatowych, na 19 zjazdach zagranicznych i 15 krajowych. Jest także współautorem 2 rozdziałów w skrypcie akademickim i 4 rozdziałów w książkach naukowych. Opublikowane prace Dr Benedykta Władyka (prace oryginalne, przeglądowe, komunikaty – doniesienia, patenty i zastrzeżenia patentowe) (bez prac tworzących habilitację) oraz rozdziały w książkach i skrypcie są prezentowane w zespołach 2 - 16 osobowych, a Jego udział procentowy w 22 pracach oryginalnych (bez prac tworzących habilitację) wynosi od 5 do 80% (7 prac udział 5%, 8 prac 10-15%, 3 prace 20-25%, 1 praca 35% , 1 praca 50% i 2 prace 80%), w 8 pracach przeglądowych od 5 do 70% (1 praca 5%, 1 praca 10%, 3 prace 20-25%, 1 praca 35-40%, 1 praca 70%), w książkach od 15 do 65%, skrypcie 50%, a w patencie 85%, zaś zgłoszeniach patentowych od 15-27%. Dodaję, że Dr Benedykt Władyka przed doktoratem, w zespołach od 2 do 8 osobowych, z udziałem własnym od 10 do 80%, opublikował 3 prace oryginalne i 1 pracę przeglądową, których IF prac wynosi około 14, a suma punktów MNiSW 120.

II. Ocena osiągnięcia naukowego wynikającego z art. 16 ust 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65 poz. 595 ze zm.)

Prace przedstawione jako osiągnięcia naukowe będące podstawą o wszczęcie postępowania habilitacyjnego to 5 prac oryginalnych pod tytułem „Biochemiczne, genetyczne i molekularne aspekty wirulencji bakterii z rodzaju Staphylococcus” o sumarycznym IF 21.943 i 150 punktów wg wykazu MNiSW i są to prace opublikowane w zespołach 7-9 osobowych:

1. **Władyka, B.*#**, Bista, M.#, Sabat, A.J., Bonar, E., Grzeszczuk, S., Hryniewicz, W., Dubin, A. (2008) A novel member of the thermolysin family, cloning and biochemical

- characterization of metalloprotease from *Staphylococcus pseudintermedius*. Acta Biochimica Polonica 55(3), pp.525-536, IF (2008) =1,448, MNiSW =15.
2. **Władyka, B.***, Kozik, A.J., Bukowski, M., Rojowska, A., Kantyka, T., Dubin, G., Dubin, A. (2011) α -Antichymotrypsin inactivates staphylococcal cysteine protease in crossclass inhibition. Biochimie, 93 (5), pp. 948-953 , IF (2011) - 3,022, MNiSW - 30.
 3. Polakowska, K., Lis, M.W., Helbin, W.M., Dubin, G., Dubin, A., Niedziółka, J.W., Międzobrodzki, J., **Władyka, B.*** (2012) The virulence of *Staphylococcus aureus* correlates with strain genotype in a chicken embryo model but not a nematode model. Microbes and Infection, 14(14), pp. 1352-1362, IF (2012) - 2,920, MNiSW – 25.
 4. Bukowski, M.#, Łyżen, R., Helbin, W.M., Bonar, E., Szalewska-Pałasz, A., Węgrzyn, G., Dubin, G., Dubin, A., **Władyka, B.*#** (2013) A regulatory role for *Staphylococcus aureus* toxin-antitoxin system PemIK_{Sa}. Nature Communications, 4, art. no. 2012, IF (2013)- 10,742, MNiSW – 45.
 5. **Władyka, B.**, Wielebska, K., Włoka, M., Bocheńska, O., Dubin, G., Dubin, A., Mak, P*. (2013) Isolation, biochemical characterization, and cloning of a bacteriocin from the poultry-associated *Staphylococcus aureus* strain CH-91. Applied Microbiology and Biotechnology, 97 (16), pp. 7229-7239, IF (2013) - 3,811, MNiSW – 35.

* autor korespondencyjny

równy udział autorów

Habilitant w 3 pracach jest pierwszym autorem i w 4 jest autorem korespondencyjnym, a Jego udział procentowy w tych 5 pracach, waha się od 30-70%, (praca 1- 35%, 2 -70%, 3 -30%, 4 - 30%, a 5 - 60%). Jak Habilitant stwierdził w swoich dokumentach, Jego udział w owych pracach dotyczył m.in. opracowanie koncepcji i metod badań, przygotowania materiału do badań, wykonanie badań , a także przygotowanie manuskryptu i prowadzenie korespondencji z redakcjami i recenzentami.

Przedstawione 5 prac stanowiące osiągnięcia do uzyskania habilitacji to ciąg dobrze zaplanowanych i wykonanych badań dotyczących analizy genetycznej i biochemicznej czynników wirulencji gronkowców (*Staphylococcus (S) pseudintermedius* i *S. aureus*), w tym charakterystyki układu toksyna – anatoksyna oraz badań dotyczących bakteriocyny, które opublikował w bardzo dobrych czasopismach, w tym m.in. Nature Commun. (praca 4). Badania te są bardzo ważne i cenne tak z punktu teoretycznego, a także praktycznego, jako że gronkowce to bakterie groźne i są to powszechne czynniki infekujące ludzi i zwierzęta.

Poszukiwania czynników wirulencji tych bakterii u ssaków, to nadzwyczaj ważny problem i zagadnienie, choćby z faktu ich kolonizacji organizmów u różnych ssaków i poszukiwanie ich specyficzności związanej z ekspresją czynników, które mogą być swoiste dla danego gospodarza (człowiek, zwierzę).

Habilitant wykazał w zakresie roli proteaz w wirulencji *S. pseudintermedius* pochodzących od psów i preferencji ich w kolonizacji gospodarza (praca 1 i 2), że szczepy tego zarazka wykazują wysoką aktywność proteolityczną, która jest warunkowana enzymem metaloproteazą zależną od jonów Ca^{2+} i która silnie oddziałuje na egzoproteom tego zarazka. W zakresie tych badań podał także charakterystykę stafopainy C, jako potencjalnego czynnika wirulencji *S. aureus* pochodzącego od drobiu oraz wykazał nietypową interakcję stafopainy C z alfa 1 antychymotropsyną pochodzącą z krwi ludzkiej. Autor wykazał, że stafopaina C jest hamowana przez antychymotropsynę ludzką i stąd może być to powodem braku jej występowania w szczepach *S. aureus* izolowanych u ludzi. Wykazano także, że gen kodujący stafopainę C, kodowany jest na plazmidzie, a nadto dowiódł że stafopaina C jest specyficznym czynnikiem u drobiu, który promuje infekcje tych zwierząt przez *S. aureus*. W zakresie charakterystyki genetycznej 43 szczepów gronkowcowych w korelacji z ich wirulencją (praca 3) Habilitant poddał szczegółowej analizie genetycznej badane szczepy i przeprowadził ocenę ich zjadliwości in vivo na modelu zarodka kurzego i nicienia *C. elegans*, stwierdzając iż jedynie dobrym modelem do tej oceny jest model zarodka kurzego. Dodać należy, że wśród bogatego zbioru 43 badanych szczepów gronkowców, 39 szczepów to *S. aureus* (21 szczepów pochodziło od drobiu, 9 szczepów od innych zwierząt, 6 szczepów od ludzi i 3 szczepy były szczepami laboratoryjnymi), 3 szczepy to *S. xylosum* (drób) i 1 szczep to *S. epidermidis* (izolat kliniczny ATCC 35547). W pracy 4 dotyczącej układu toksyna – anatoksyna i regulacyjnej roli w wirulencji gronkowców, Habilitant przedstawia także analizę genetyczną plazmidów, które kodują stafopainę C – potencjalny czynnik wirulencji gronkowców. W badaniach tych dokonał oceny układu toksyna-anatoksyna - „elementu” super ważnego dla przeżycia bakterii. Badania te prowadził najbardziej specyficznymi metodami stosowanymi w biologii molekularnej, w tym metodami analizy bioinformatycznej i wykazał m.in. funkcjonowanie tego układu w plazmidzie pCHg1 w układzie heterologicznym i działanie jego in vitro. Dowiódł, że system ten wpływa na stabilizację plazmidów, a także wykazano nierównomierną dystrybucję sekwencji rozpoznawalnych przez toksynę tego układu oraz że toksyna posiada aktywność rybonukleazy i cechuje ją regulacyjne działanie w modulacji poziomu ekspresji genów w badanych gronkowcach.

Wyniki owych badań oceniam najwyżej spośród 5 prac przedstawionych przez Autora jako, że wpisuje się ona w przybliżenie praw w biologii.

Dalsze dociekania Habilitanta przedstawione w 5 pracy w Jego osiągnięciu, które warunkuje uzyskanie habilitacji, dotyczą badań roli bakteriocyny u szczepów S. aureus w aspekcie wirulencji. Obserwacje te przy pomocy metod biologii molekularnej, w tym także metod bioinformatycznych, dostarczyły ważnych danych, bo wykazano po raz pierwszy zdolność produkcji bakteriocyny o charakterze lantibiotyku, która jest względnie termostabilna i oporna na proteazy. Wykazano, że cechuje się ona bójczością wobec bakterii Gram dodatnich w tym gronkowców, a także m.in. opisano gen kodujący ją, jak też jego rozmieszczenie w genomie S. aureus.

Podsumowując wyniki przedstawione przez habilitanta w cyklu 5 prac jako osiągnięcie do uzyskania habilitacji, stwierdzam że są one bardzo oryginalne, nowatorskie i są ważnymi faktami w biologii, stąd bardzo wysoko oceniam je pod względem merytorycznym. Badania te prezentują wysoki poziom w zakresie biologii molekularnej prowadzonych na modelu bakterii. Wnoszą one nowe, ważne i swoiste fakty w aspekcie teoretycznym, a także praktycznym. Te wyniki wpisują się w rozwój mikrobiologii i biologii molekularnej i przynoszą wiele danych w poznaniu patogenności gronkowców, w zasadzie najpowszechniejszych bakterii chorobotwórczych dla ssaków (człowiek, zwierzę). Dodaję, że uzyskane wyniki badań przedstawione w cyklu 5 prac Habilitanta są tak nowatorskie i ważne, że robią na mnie kolosalne wrażenie pozytywne, choć pragnę dodać, że są wykonane w 7-9 osobowych zespołach, a procentowy udział Habilitanta wynosi, tylko w 2 pracach ponad 50% (2 praca 70%, 5-60%), a w pozostałych waha się od 30 do 35% (1 praca-35%, 3-30%, i 4-30%).

III. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, w tym współpracy międzynarodowej

Oceniając pozostałe rezultaty działalności naukowo-badawczej Habilitanta, stwierdzam że składa się on z 30 prac oryginalnych, 8 przeglądowych opublikowanych w bardzo dobrych czasopismach z listy filadelfijskiej, o IF od 0,660 do 4,999, w sumie IF tych publikacji wynosi ok. 86 i ok. 860 pkt. wg reguł przyjętych przez MNiSW. Na Jego dorobek składa się także 1 patent, 4 zgłoszenia patentowe, w tym 2 międzynarodowe, 66 komunikatów zjazdowych oraz 2 rozdziały w skrypcie UJ i 4 rozdziały w języku angielskim w książkach naukowych (szczegóły co do ilości autorów tej twórczości i % udział Habilitanta przedstawiłem w rozdziale I mojej recenzji). Tematyka przedstawiona w Jego publikacjach

dotyczy w ponad 95% zjadliwości gronkowców. Stwierdzam, że Habilitant jest jednorodny w zakresie tematyki badawczej, co dowodzi, że prowadzone badania to Jego „całe życie naukowe” i co wskazuje że ma szczęście, bo jest Autorem stałym w uczuciach swoich zainteresowań – tak w pracach oryginalnych jak i przeglądowych. Jego dorobek naukowy to pasmo działań poświęconych gronkowcom, oprócz 3 prac oryginalnych i 1 przeglądowej dotyczących cyjanobakterii (błędnie nazywanych przez Habilitanta sinicami) i 1 pracy oryginalnej dotyczącej immunologii, które to prace rozpracowują podejmowane zadania kompleksowo i szczegółowo, a także z dużym skutkiem praktycznym, czego przykładem jest fakt, że wyniki tychże badań są przedstawione w postaci 1 patentu i 4 zgłoszeń patentowych, w tym 2 międzynarodowych. Te ostatnie fakty (patenty i zastrzeżenia patentowe) to dowód praktycznego działania Habilitanta w nauce. Podkreślić należy i to, że super ważnym pozytywnym pracą naukową Habilitanta jest fakt, że Dr Benedykt Władyka badania których wyniki prezentuje w swoich pracach, realizował z finansów 9 grantów z MNiSW i 3 z NCN, gdzie w przypadku MNiSW, w 2 był kierownikiem i w 7 wykonawcą lub głównym wykonawcą, zaś w przypadku NCN, w 2 jest kierownikiem i w 1 wykonawcą. Należy określić i to, że obecnie Habilitant jest kierownikiem grantu z NCN, którego środki są przeznaczone na budowę własnej grupy badawczej. Nadto Habilitant był beneficjentem 4 grantów naukowych m.in. Europejskich Funduszy Regionalnych i NCBR które wpisują się ściśle w tematykę naukową uprawianą przez Habilitanta.

Reasumując dorobek osiągnięć naukowo-badawczych (prócz prac stanowiących szczególne osiągnięcia – praca habilitacyjna) stwierdzam, że Habilitant po uzyskaniu stopnia doktora w 2007r., w sposób nadzwyczajny powiększył swój dorobek i poszerzył go o nowe zagadnienia naukowe, które wniosły znaczące fakty do nauki, a także praktyki. Ten dorobek poza Jego pracą stanowiącą osiągnięcia do habilitacji, jest bardzo znaczący i zauważalny w nauce, bo wpisuje się na stałe do annałów nauki. Stwierdzam także, że prowadzone badania przez Dr Benedykta Władyka mimo, że w zasadzie realizowane są w zespołach krajowych, niektórzy członkowie pochodzą z zespołów zagranicznych, choć stwierdzam i to, że to nie umniejsza wartościom prowadzonych badań, bo wyniki badań Habilitanta oraz ich skutki (publikacje, patenty, zgłoszenia patentowe, w tym międzynarodowe) są dowodem że „żyje” Jego działalność naukowa w nauce. Dodaję, że jak wynika z dokumentacji współpracuje On z Uniwersytetem Gothenburg- Szwecja (dr Tao Jin), Uniwersytetem Groningen - Holandia (prof. Alex W. Friedrich, dr Artur Sabat) oraz z takimi ośrodkami naukowymi w Polsce, które reprezentują jednostki (grupy) naukowe spoza Polski np. zespół prof. J. Potempa . Nadto dowodem Jego udziału w nauce poza Polską jest fakt Jego udziału w 19 konferencjach

zagranicznych m.in. Holandia, Francja, Niemcy, Rosja, Słowenia, Anglia, Południowa Afryka, Dania, Włochy, Szwajcaria, USA, Ukraina, Grecja, gdzie prezentował w sposób czynny lub bierny swoje wyniki badań. Nadto warto dodać, że odbył w roku 2001 - 20 tygodniowy i 2006 - 2 tygodniowy staż w Niemczech i Grecji.

IV. Ocena osiągnięć dydaktyczno - organizacyjnych i popularyzatorskich

Analizując osiągnięcia dydaktyczne Dr Benedykta Władyka stwierdzam, że był On promotorem pomocniczym w dwóch zakończonych przewodach doktorskich (Klaudia Polakowska – obrona 29.11.2003r. WBBiB UJ, Michał Bukowski obrona 22.05.2015r. WBBiB UJ) z zakresu wirulencji *S. aureus* i systemu regulacji transkrypcji genów tego zarazka. Pod Jego kierunkiem wykonano 5 prac licencjackich z zakresu biotechnologii na WBBiB UJ oraz 15 studentów z WBBiB UJ, z kierunku biologia, biotechnologia, biochemia i biofizyka, wykonało pracę magisterską, w tym jedna osoba z Francji i jedna osoba z Finlandii. Dr Benedykt Władyka jest jak podaje w dokumentacji, obecnie opiekun dwójki magistrantów (brak nazwisk) na kierunku Biotechnologia rodzimego Wydziału oraz sprawuje opiekę nad dwójką studentów na III i IV roku (brak nazwisk) studiów doktoranckich, będąc promotorem pomocniczym jednego z nich. Jest także opiekunem dwóch doktorantów, którzy rozpoczęli studia w roku 2015/2016 i którzy uczestniczą w badaniach realizowanych w dwóch grantach z NCN w ramach których tworzona jest grupa badawcza Dr Benedykta Władyka. Nadto Habilitant w okresie pracy w UJ (2008-2015r.) prowadził zajęcia dydaktyczne dla studentów I, II, III roku studiów licencjackich i I, II roku studiów magisterskich na kierunku biotechnologia, biologia, biochemia i bioinformatyka oraz studentów studiów podyplomowych realizując kursy z przedmiotu: Biochemia, Chemia białek, Mikrobiologia przemysłowa, Biologia molekularna, Białka rekombinowane, Biotechnologia dla menadżerów, a także seminaria magisterskie. W ramach działalności dydaktycznej od roku 2010 jest członkiem Komisji rekrutacyjnej na studiach drugiego stopnia kierunek Biotechnologia WBBiB UJ oraz jest autorem pytań z zakresu zagadnień biotechnologicznych na egzamin licencjacki tego kierunku. Brał udział w rekrutacji studentów na kierunku Biotechnologia oraz przygotował wniosek dotyczący uzyskania pozwolenia użycia GMO dla Zakładu Biochemii Analitycznej rodzimego Wydziału oraz Ośrodka Biologii Strukturalnej Małopolskiego Centrum Biotechnologii UJ. Brał udział w pracach z Urzędem Dozoru Technicznego w zakresie szkolenia dotyczącego pracy na kotłach parowych, dla pracowników Zakładu Biochemii Analitycznej WBBiB UJ.

Dr Benedykt Władyka jako członek Polskiego Towarzystwa Biochemicznego i Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów, a także członek International Proteolysis Society (USA), American Society for Microbiology (USA) i European Society of Clinical Microbiology and Infections Diseases (Szwecja), co dokumentuje Jego udział w pracy organizacyjnej na rzecz tychże Towarzystw i w ten sposób nie tylko wpisuje się swoją pracą w działalność organizacyjną, ale także popularyzatorską z zakresu nauki. W ramach tych ostatnich działań należy wspomnieć Jego działania i współpracę z jednostkami przemysłowymi np.: Selvita S.A. Kraków czy Centrum Badań Mikrobiologicznych i Autoszczepionek Sp. z o.o. Kraków. Dr Benedykt Władyka był także autorem opracowania trzech audytów technologicznych z zakresu biotechnologii, był także członkiem Komisji ds. Nagrody im. Jakuba Parnasa organizowanej przez Polskie Towarzystwo Biochemiczne, a także członkiem Zespołu Ekspertów panelu N21 do oceny projektów w ramach Konkursów Opus 8, Sonata 8, Preludium 8. Wykonał także 6 recenzji dla dobrych czasopism naukowych tj. Scientific Reports, Plos One, Toxins, Frontiers in Cellularity and Infection Microbiology, African J. of Microbiology Res. oraz Veterinary World. Do działalności popularyzatorskiej Habilitanta należy dopisać Jego udział, w latach 2009-2010, jako wykładowcy na konferencjach organizowanych przez Koło Naukowe „Mygen”, i w 2011r. jako wykładowcy w ramach projektu „Spotkanie w samo południe z biochemią, biofizyką i biotechnologią” dla licealistów. Propagując naukę stworzył w 2011r. krótki film dotyczący kodu genetycznego na zamówienie FNP. W roku 2015 był członkiem Komisji naukowej I Studenckiej Konferencji Genetycznej „Genomica” (24-26.06.2015r. – miejsca nie podano).

Podsumowując działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską Dr Benedykta Władyka, stwierdzam, że jest ona bardzo widoczna i satysfakcjonująca dla nauczyciela akademickiego i co ważne związana swoiście z działalnością dla pracy pracownika naukowo-dydaktycznego.

V. Nagrody i wyróżnienia

Dr Benedykt Władyka w czasie swojej 11 letniej pracy w UJ w charakterze pracownika naukowo-dydaktycznego, ale i jak sądzę także studenta tej Uczelni w latach 1997-2002 oraz słuchacza studiów doktoranckich w latach 2002-2007, dał się zauważyć, był obecny i wpisał się w życie Uczelni poprzez swoją pracę i działalność na rzecz nauki w wyniku czego otrzymał następujące nagrody i wyróżnienia

1. Stypendium Erasmus-Socrates (stypendium Unii Europejskiej na wymianę z zagranicznymi ośrodkami naukowymi), Unia Europejska, 02/2001 - 06/2001

2. Stypendium wyjazdowe Polskiej Sieci Biologii Komórkowej i Molekularnej UNESCO/PAN na pokrycie kosztów uczestnictwa w 21st Winter School on Proteases and Their Inhibitors; Tiers, Włochy, Polska, 02/2004
3. Stypendium wyjazdowe Polskiej Sieci Biologii Komórkowej i Molekularnej UNESCO/PAN na pokrycie kosztów uczestnictwa w 5^h Parnas Conference, Kijów, Ukraina, Polska, 05/2005
4. Stypendium FEBS na pokrycie kosztów uczestnictwa w 40th Spetsai Summer School, Molecular Basis of Bacterial Virulence and Survival within Infected Hosts and in the Environment. Spetses, Grecja, Polska, 09/2006
5. Stypendium programu "Akademicka Innowacyjność dla Małopolski - program stypendialny dla najlepszych doktorantów UJ", Polska, Unia Europejska, 01/2006-12/2006
6. Wyróżnienie rozprawy doktorskiej przez Radę Wydziału Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii UJ, Polska, 06/2007
7. Stypendium konferencyjne Fundacji na rzecz Nauki Polskiej na pokrycie kosztów uczestnictwa w 4th Congress of European Microbiologists (FEMS 2011), Genewa, Szwajcaria, 26-30 06 2011
8. Nagroda Indywidualna Rektora UJ III stopnia za szczególne osiągnięcia w pracy naukowej, Polska, 2012
9. Stypendium FEMS Congress Grant, 5th Congress of European Microbiologists (FEMS 2013), Lipsk, Niemcy, 21-25 lipca 2013
10. I nagroda w konkursie im. Prof. Bassalika za pracę: A regulatory role for *Staphylococcus aureus* toxin-antitoxin system PemIK. Komitet Mikrobiologii Polskiej Akademii Nauk.
11. Nagroda im. Jakuba Karola Pamasa za współautorstwo w najlepszej pracy doświadczalnej wykonanej w kraju, opublikowanej w 2013 roku. Polskie Towarzystwo Biochemiczne.
12. Nagroda Indywidualna Rektora UJ III stopnia za szczególne osiągnięcia w pracy naukowej, Polska, 2014

Dodaję, że do Jego wyróżnień zaliczam także powołanie Jego na recenzenta przez NCN i Polskie Towarzystwo Biochemiczne oraz poproszenie Go na recenzenta przez 6 Redaktorów bardzo dobrych czasopisma naukowych dla których wykonał recenzję.

VI. Podsumowanie

Po zapoznaniu się z dorobkiem Dr Benedykta Władyka stwierdzam, że Jego osiągnięcia naukowe w postaci jednotematycznego cyklu 5 publikacji, a także Jego pozostała aktywność naukowo-badawcza, bardzo ukierunkowana i prawie w 100% dotycząca zagadnień związanych z zakaźnością gronkowców, a wpisująca się w biologię molekularną i mikrobiologię, oceniam bardzo wysoko. Twórczość naukowa Habilitanta prezentowana we współpracy z wieloma autorami ta „tworząca” pracę habilitacyjną jak i pozostała, wnosi do nauki wiele ważnych faktów i spostrzeżeń z zakresu prawd biologicznych, a które znalazły także praktyczne zastosowanie. Dorobek dydaktyczno-organizacyjny i popularyzatorski Habilitant jest bardzo swoisty dla pracownika naukowego, czego dowodem są Jego nagrody i wyróżnienia, bo w zasadzie są to laurki naukowe, co dla pasjonata pracy naukowej jest najważniejsze. Pozytywnie oceniam współpracę międzynarodową, choćby dlatego, że współpracuje i publikuje Habilitant z pracownikami naukowymi w Polsce – liderami nauki, którzy mają swoje zespoły także za granicą, to dowód na współpracę z najlepszymi i dowód na praktyczną współpracę międzynarodową.

Reasumując stwierdzam, że tak pod względem naukowym, ale także i innym, Dr Benedykt Władyka, wypełnia w pełni kryteria określone w artykule 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm. i nowelka do tej ustawy (Dz. U. 2014, poz. 1852 ze zm.) oraz Rozporządzeniem MNiSW z dnia 1 września 2011r., w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196 poz.1165). Podkreślam, że prace dotyczące osiągnięcia naukowego warunkującego habilitację Dr Benedykta Władyka, ale także i inne, stanowią bardzo ważny i istotny wkład w rozwój nauk biologicznych (biologia molekularna, mikrobiologia) i oceniam je bardzo wysoko, podobnie jak pozostałą działalność i stąd wnioskuję o nadanie Dr Benedyktowi Władyka, stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biochemia.

KIEROWNIK
Katedry Mikrobiologii
prof. dr hab. Wiesław Deptuła
profesor zwyczajny US